

—Σᾶς λύπησε τόσο ή άναχώρησις τοῦ Λεόνθρου; —Ναι, άρκετά. Νομίζετε πώς δέν πρέπει ν' άγαπα τὸ παιδί μου;

—Ω, όχι, κάθε άλλο μάλιστα. Αύτὸ θὰ πή πώς εἰσαστε πολὺ τρυφερή, πολὺ στοργική...

Η φωνή του, ένων ἔλεγε τὰ λόγια αὐτά, είχε γίνει έξαιρετικά σκληρή. Δέν ήσαν λόγια αὐτά, ήσαν μπάτσοι, μαχαριές.

Προσποιήθηκαν στο σόσιο σόσιο δὲν καταλάβα τίτοτε.

Ο Αρτέμης βημάτισε λίγο μέσα στὴν τραπεζαρία μπροστά μου κι' ἐπειτα βγήκε καὶ πήγε στὸ γραφεῖο του.

Μικῆ ώρα σργύτερα, ἔφυγε ἀπὸ τὸ σπίτι.

Ικαὶ τώρα; Τώρα είμαι μόνη μὲ τὴ μεγάλη μου λύπη. Ποτὲ ένων αἰσθανθήκαν τόσο μόνη κι' ἔρημο τὸν ἔσωτο μου...

Τί θ' ἀπογίνω, θεέ μου!

Τι σκοπούς ἔχει ὁ δάνθρωπος αὐτός;

Πρέπει νὰ πάω νὰ δοῦ τὴ μπέρα μου. Θέτη τὴν παρακλέσωνά σημαδιή, κι' ςφρωστή ἀκόμα, καὶ νέρθη σπίτι. "Άλλος τρόπος σωτηρίας δὲν ὑπάρχει...

(Απ' τὸ Ήμερολόγιο τῆς Φλώρως Μπριλλάντη)

Τὴν ἐπομένη—"Έχασα κάθε ἐπίδαια...

Η μπέρα μου εἶνε ἄρκετα σαδαρός ἀρρωστη καὶ δὲν μπορεῖ νὰ σκωθῇ ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Τῆς ἔξηρησα τοὺς φόθους μου. Μᾶς δὲν θέλει, δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τὴν ἀλήθεια.

Ἀντιθέτως, με συμβούλευε νὰ εἴμαι ήσυχη, ἐφ' ὃσον βρίσκομαι κοντά στὸ ούργυρο μου.

Καὶ τώρα; ...

Ζήτησα ἐπίσης ἀπὸ τὸν Αρτέμην νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ πάω νὰ μείνω κοντά στὴν ἀρρωστη τὴν μπέρα μου. Μᾶς μοῦ ἀρνήθηκε.

—Ἐπῆγα καὶ είδα τὴ μπέρα σας, μοῦ εἶπε. Δὲν ἔχει τίποτε. Αὔριο-μεθαύριο θά σηκωθῇ...

Ἔτοι καμμιὰ ἀπίδια σωτηρίας δὲν μοῦ ἀποτέλεσε. Πρέπει νέχω τὰ μάτια μου τέσσερα. Φοθούμαι, φοθούμαι πολὺ, δὲν κύτως ὁ άθλιος μοῦ ἐτοιμάζει κάποια ἀτιμία...

Τί σκριθῶ, δέν ξέρω.

Ωστόσο, ἔλαβα ἀπὸ χέτες τὰ μέτρα μου.

Κλειδώνω ἀπὸ μέσα τὴν πόρτα τῆς κρεβατοκάμαρας μου. Πρίν κομψθῇ, κυττάλως καλῶς τὴν κλειδωνία. Εἰναικανὸς νὰ τὴν ξεθύνῃς ἀπὸ ἔνωρις. Γιά ὅλα εἰνεικανός. Ακόμα καὶ γιὰ τὸ χειρότερο ἔγκληση.

Διασάδωζα στὴ μορφή του καὶ στὸ βλέμμα του τοὺς ὑπόποτους σκοπούς του. Ζῶ μέσα σὲ μιὰ ἀφάπταστη δύγνωσια. Φοθούμαι, τρέμω καὶ τὸν ίδιο τὸν ίσκιο μου. ....

(Απ' τὸ Ήμερολόγιο τῆς Φλώρως Μπριλλάντη)

Συνέχεια.—Τὸ κακὸ ἔστισσε ἀπρόσπτα.

Τὰ γεγονότα ἡρθαν ραγδαία, ἀφάταστα, μισθοτηρματικά.

Νομίζω καὶ τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἀκόμα πώς δύνεται νέωνται.

Νοι, ναι, βλέπω ξένα κακό, "να πολὺ σκόνειρο. Καὶ δὲν ξέρω, θέλε μου, ἀπὸ ποῦ ν' ἀρχίσω καὶ ποῦ νὰ τελείωσον. Τὸ σχέδιο τοῦ Αρτέμην ήταν στατικό. Μ' ἐμπλεξε, χωρὶς τὰ τὸ καταλάβω.

Μᾶς ποτεροῦ νὰ εἰσχωρήσῃ κανεὶς στὸ μυ-

αλὸ ἔνος καταχθονίου ὀνθρώπου;

Θα συγκεντρώσω τὴν ψυχραίμια μου καὶ θά διηγηθῶ τὰ πράγματα μὲ τὴ σειρά, ὅπως ἀκριθῶν συνέθησαν.

Τίποτα τὸ υπερθολικὸ δὲν θὰ προσθέσω. Κανένα ψέμμα. Μάρτυρες μου ὁ θεός!...

Προχτές τὸ βράδυ, μόλις ήρθε ὁ Αρτέμης στὸ σπίτι, μοῦ εἶπε:

—Πέρασα ἀπὸ τὴ μαμά σας. "Εχει πάλι πυρετό. Τὴν είδα πολὺ ἔστατλημένη. Τὶ κρίμα!...

—Ομολογῶ ὅτι σάστισα, ἀκούγοντας τὰ λόγια του.

—Η κατάστασης τῆς μαμάς ἐπιδεινώθηκε! Φόναξα. Θεέ μου!... Γιατὶ νὰ μ' ἀφήσετε νὰ πάω νὰ μείνω μαζί της;

—Ησύχασε, Φλώρα, μοῦ εἶπε μὲ καλωσύνην ὁ Αρτέμης. Δὲν πρέπει νὰ ταράξεσαι ἔτοι. Αὐτὰ ἔχουν ἡ ἀρρωστείας, παιδί μου.

—Πρέπει νὰ πάω νὰ δῶ τὴ μαμά, φώναξε.

—Τώρα; —Τὶ θά π τώρα; Καὶ μεσάνυχτα ἀνήταν κι' ἀν χιόνιζε, ἐγώ θά πήγαινα.

—Καλά, Φλώρα. Αὐτὸ δείχνει τὴν ἀγάπη πούχεις στοὺς γονεῖς σου. Κι' ἀφοῦ ἐπιθυμεῖς νὰ πάς τώρα ἀμέσως, θά πάμε μαζί.

Τὰ λόγια του μὲ ουγκίνησαν.

Ο λειτόνως γύρισε τελευταῖς καὶ μᾶς ἐρρίξει ήταν θλέμα...

—Εν τούτῳ τοῦ κάνω τώρα τὶς ἔκπλαστικές τοῦ Αρτέμην θά ναυ-

αγούσσαν. Ισοι, λέων Γιατὶ δὲν κύτως αὐτοῦ τῆς κακίας, τῆς πονηρίας, τῆς βδε-

λυγίας...

—Εμείναμε στὸ πατρικὸ μου σπίτι πλέον ἀπὸ δυο ὥρες. Σ' ὅ-

λο ἀπὸ τὸ διάστημα, ὁ Αρτέμης ήταν ὅμιλητικός. Τίποτε δὲν ἔδειχνε, τίποτε δὲν φανέρωνε τὰ διτικά καὶ κακοήθη σχέδιο του.

—Πλησιάζων μεσάνυχτα, δύταν ἀποφασίσαμε νὰ φύγουμε.

—Η μπέρα μου ἦταν τώρα πολὺ ήσυχη.

—Ο πυρετός ἀρχίσεις νὰ τὴν πέφτη.

Μολατσάντα, ὁ Αρτέμης, γιατὶ ιά μου ἀγάλη, φαίνεται, κάθε

ὑποψία, γύρισε καὶ μᾶς εἶπε:

—Θέλεις νὰ μείνης κοντά στὴ μητέρα σου ἀπόλει. Φλώρα;

—Τὸ κόπτον του αὐτὸν ἔχουν δικαίων γι' αὐτόν, ἀλλά καὶ τέλειο.

—Επαιτείς έναν τὸν ἄκομα ἀπό τὸν πρόστασι τοῦ Αρτέμη.

—Η ψευτοκαλώση τοῦ αὐτοῦ μὲ κατασυγκίνηση.

—Ναι, ναι, εύχαριστο, τὸ ἐπιθυμώ πολύ, τοῦ εἶπα.

—Η μπέρα μου δύως, ποὺ δίκουσε τὴν πρόστασι τοῦ Αρτέμη,

είρισε:

—Δέν είσαστε κουρασμένος; ρώτησα.

—Τὰ σημαῖα ἔχει αὐτό, πατίδι μου; Θά σὲ συνοδεύω, πολὺ

εὐχαριστώς μάλιστα.

—Εύχαριστο!... Είσαστε καλός!...

—Ο Αρτέμης δὲν ἀπάντησε.

—Είμαι βέβαιη ὅμως δτὶ τὴ στιγμὴ αὐτῆς η καρδιά του θά

πλημμύριζε ἀπὸ Ικανοποίησι. Τὸ κόλπο του ἔπιασε. Είχα ἀρχί-

σε δεν μπερδεύουμαι στὸ δίκτυο του.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

—Δέν είσαστε στὸ τραπέζι;

—Είμαι βέβαιη ὅμως δτὶ τὴ στιγμὴ αὐτῆς η καρδιά του θά

πλημμύριζε ἀπὸ Ικανοποίησι. Τὸ κόλπο του ἔπιασε. Είχα ἀρχί-

σε δεν μπερδεύουμαι στὸ δίκτυο του.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατεβήκαμε, χωρὶς νὰ κα-

θησαμένη στὸ τραπέζι.

Χωρὶς μάτια στὴν πραγματική της πραγματική.

Ντύθηκα γρήγορα-γρήγορα καὶ κατ